

„Nám nie je dané vidieť veci budúce. Ich sled je pred nami ukrytý, taktiež aj ich časové horizonty. Ako sa vymaní svet z toho strašného mraku, ktorým je zahalený, kto odvalí kameň od hrobu, v ktorom je „pochovaný“ – nevieme. Vieme ale, že kameň bude odvalený a že on opäť povstane k životu!...

V slávny deň Kristovho Zmŕtvychvstania kdesi v podvedomí, ale reálne prežívaš to radostné naplnenie blížiaceho sa; nie podľa zákonov politických súvislostí alebo vedeckých dôkazov, ale očami viery a z nej prýštiacej radostnej a žiarivej istoty. A naša viera nám dáva neochvejnú istotu VZKRIESENIA...

Pozemské časy sú dlhotrvajúce a ťažké. S bôľom hľadáme na ľudstvo, nachádzajúce sa v onej „tôni smrti“, v temnote do očí bijúcej bezbožnosti, hriešnosti, strachu, zotročenia a strašných múk. A kameň privalený k jeho hrobu nás gniavi ako najťažšie bremeno nášho života. Ale vidíme a poznávame ho – ľudstvo i každého človeka – „skrze Krista, s Kristom a v Kristovi“; preto ani najmenej nepochybujeme a nedáme sa zviest' tou hrôzou, čo sa deje. Lebo nad dejinami svitajú ranné zore, zore jeho vzkriesenia.

Nevieme kedy a ako sa to stane a tiež nevieme „kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu...“ Ale v Kristovi a spolu s Kristom vieme, že príde ten okamih a my uvidíme – hľa! kameň je odvalený!... Odvalený (...) silou ducha a svetla, silou ktorej „zjav“ je „ako blesk a odev biely ako sneh...“ (Mt 28, 3)“

(И.А. ИЛЬИН, Собрание сочинений, Русская книга, Москва 2001)

Poprajme si navzájom odvahu do týchto nových dní, aby sme sa aj my „skrze Krista s Kristom a v Kristovi“ stali novými, veľkonočnými ľuďmi!

POKOJ VÁM! NEBOJTE SA!!!

ALELUJA! ALELUJA!!!